

NS uudistebulletään

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1071

24.09.2023 (134)

Juhtimine rahvusliku kogukonna ja elitaarsuse vahel

Michael Kühnenilt

LEADER CORPS

Eespool kirjeldatud viisil moodustub loomulikult võimekas juhtide korpus, omalaadne kogukond iseseisvaid, enesekindlaid juhte, kes on siiski distsiplineeritult parteisse integreeritud.

Nad juhivad oma vastavaid järglasi vastavalt autoriteedi ja vastutuse põhimõttele. Nad võlgnevad oma juhtpositsiooni oma seltsimeeste usaldusele, kes on neile parteiteenistuses allutatud. See ei tähenda sugugi, et liberalistlikud kombed meie kogukonda rebivad:

Ülemat ei valita käte tõstmise ja ristide tõmbamise teel, vaid mees koondab enda ümber seltsimeeste väeosa, kes usaldavad teda, partei kinnitab teda ülemaks ja seejärel on tal täielik ja piiramatu käsuõigus.

Järgijale kehastab tema otsene ülemus partei käsuandjat; ta võlgneb talle truudust, lojaalsust ja kuulekust. Kui ta on millegagi rahulolematu, kui ta kahtleb käsu õigsuses või kui tal on muid probleeme, avaldab ta oma arvamust vabalt oma kaasjuhile; kui ta siis tunneb, et teda ei võeta piisavalt tõsiselt, pöördub ta ametlike kanalite kaudu järgmise kõrgema ülemuse poole. Kui otsus on aga tehtud, kuuletub ta tingimusteta ja tõestab sellega oma lojaalsust erakonnale. Juhtiva

seltsimehe peaaegu piiramatu autoriteet oma vastutusalas leiab ainult kaks piiri:

Tema alluvate seltsimeeste usaldus ja distsipliin partei juhtkonna suhtes.

Kui juht kaotab oma seltsimeeste usalduse, vahetatakse ta välja. See ei tähenda, et järgijad saavad "demokraatlike" meetoditega enamuse umbusalduse vastu hääletada ja uue ülemuse valida - põhimõtteliselt ei vahetata välja ühtegi partei juhtkonnale lojaalset juhti, kuni pole paremat või võrdväärset kandidaati juhtimiskohale. Kui selline kandidaat on olemas, peab kandidaat või mõni teine järglane selgitama juhtkonnale, et ta suudab täita ülesannet paremini kui eelmine ametikandja ja miks. Seejärel arutatakse seda viimasega - ta astub tagasi, kui ta tunneb, et teine isik suudab seda tõesti paremini teha ja et järgijad usaldavad teda rohkem. Kui ta ei ole seda meelt, jääb ta oma ametikohale. Väljakutse toimub ainult siis, kui usalduse kaotamine ohustab ilmselgelt järgijate edu, tulemuslikkust ja toimimist. Kui teine seltsimees nõuab, et ta on võimekam, annab partei talle erilise ülesande või annab talle võimaluse töötada iseseisvalt koos oma järgijatega ja seega tõestada ennast ja põhjendada oma väidet tulemuslikkuse ja edu kaudu.

Juhilt oodatakse, et ta rajab oma autoriteedi sellele, et ta suudab võita ja säilitada oma järgijate usalduse. Sellegipoolest jääb autoriteet alati partei poolt tuletatud autoriteediks. Kui ta tahtlikult ja pahatahtlikult rikub järjekindlalt partei liini ja/või oma kuulekusekohustust ülemuste ees, siis kaotab ta oma autoriteedi ja ta vahetatakse välja. Ükski tõeline parteikaaslane ei järgne pärast sellist parteiotsust isikliku kiindumuse tõttu endiselt tema ekslikule teele. Kui ta seda teeb, siis tõestab ta ainult, et ta ei ole mõistnud parteikaaslase kohustusi ja peab siis kandma tagajärgi.

Küsimus ei ole kunagi selles, et tahame olla partei suhtes õiged: Isegi vale erakonna otsus, mis on distsiplineeritult ellu viidud, on ikka parem kui suhtumine, mis ohustaks erakonna ühtsust ja toimimist ning muudaks selle võitleva kogukonna vaidlusklubiks!

Kuid niikaua, kui kaasliider naudib seltsimeeste usaldust ja tõestab oma lojaalsust erakonnale, on ja jääb tema autoriteet piiramatuks ning ta võib teha oma kohust ja täita oma ülesannet erakonna juhtkonna täielikul toetusel.

Kui ta on edukas ja tema vastutusala võtab seega sellise ulatuse, mis nõuab edasist alajaotust, määrab ta selleks oma järgijaskonnast võimekad seltsimehed, kes omakorda peavad nüüd ise võitma järgijate usalduse.

Kõiki neid reegleid ei tohiks võtta kui jäika seadust, vaid kui üldist tegevusjuhendit: me ei taha jäikaid reegleid, vaid elastset, loomulikult kasvavat kogukonda, mis elab kõigi kaasatud seltsimeeste heast tahtest, kes ühiselt otsivad

igal juhul liikumise jaoks parimat lahendust ja tahavad näha parimat inimest õiges kohas.

Seepärast on vastutus juhtimispõhimõtte teine sammas autoriteedi kõrval: juht vastutab erakonna juhtkonna ees selle eest, et tema vastutusala täidetakse parimal võimalikul viisil. Meie kogukond peab pidevalt ja järjekindlalt kasvatama kõiki oma juhte tõelisele vastutustundele: See tähendab ennekõike seda, et ükski juht ei kuritarvita juhi põhimõtet, et klammerduda oma ametikohale või kuritarvitada seda eraelulistest tunnetest, nagu ambitsioon, armukadedus, egoism, uhkus jne!

Vastutustunne tähendab: kasutada kogu oma jõudu oma ülesande täitmiseks, ületada kõik vastupanu, kuid astuda vabatahtlikult teise ritta, kui selle ülesande täitmiseks leitakse parem inimene! See peab muutuma iga juhi jaoks teiseks loomulikuks.

Kui autoriteet ja vastutus leiavad oma teostuse iga juhtiva seltsimehe elus ja töös, siis avab juhi põhimõtte oma täieliku tõhususe ja on lõpmatult parem kui mis tahes muu organisatsiooniline põhimõte! Siis kasvab ka juhtkorpus, mis teeb ajalugu ja ei tunne ega tunnista mingit "võimatut"!

ELITESCHULUNG

Kuna partei arvukus ja tähtsus kasvab võitluse perioodil, tuleb eespool kirjeldatud loomulikku juhtide valikut ja muudki täiendada eliidi teadliku koolitamisega. Tuleb luua parteiakadeemia, kus koolitatakse kursuste kaupa parteiliikmeid, kes on sobivad alamjuhideks või juhtideks, et nad saaksid seejärel leida sobivat tööd partei arboreetumites. Kuid ka siin tuleb rangelt jälgida, et järgitaks juhtide loomuliku valiku põhimõtteid:

On tõsi, et ülesehitusperioodi lõppedes ei ole enam võimalik, et iga juhtimiseks sobiv seltsimees kogub oma seltsimehed tühjalt kohalt enda ümber ja vallutab oma vastutusvaldkonna. Selle asemel viiakse juhtide akadeemia lõpetajad üle kohtadesse, kus on puudus juhtidest, ja nad peavad üle võtma juba tegutsevate seltsimeeste juhtimise. See ei tohi aga mingil juhul viia bürokraatiseerumiseni ja võitlusühenduse lõdvenemiseni juhtkonna ja järgijate vahel. Seetõttu pühendatakse ainult väike osa partei eliidikoolitusest ideoloogilisele koolitusele või teoreetilistele probleemidele üldiselt.

Peamine on see, et tulevane juht ja alamjuht õpiks, kuidas praktikas õigesti juhtida, kuidas juhi põhimõtet õigesti mõista ja ellu viia. Autoriteet ja vastutus peavad saama ka nende kasvavate teise põlvkonna juhi seltsimeeste juhtpõhimõteteks. Järgmised põhimõtted peavad neile saama teiseks looduseks -

keegi ei tohi praegu ega tulevikus võtta meie kogukonnas juhiülesandeid, kes ei ole neid mõistnud ja kes ei püüa neid järjekindlalt ja kõvasti rakendada, ka enda suhtes.

Distsipliin erakonna ja selle üldjoone suhtes: iga juhtiva seltsimehe ülesanne on eelkõige mõista, et tema juhtimisülesanne on erakonna teenimine. Liikumise ühtsus, ühtekuuluvus ja toimimine sõltuvad juhtkogukonna ühtekuuluvusest, partei liini rangest järgimisest ja rakendamisest, isegi isikliku erimeelsuse korral üksikküsimustes, kuulekusest partei juhtkonnale. Ainult partei kindlustab võidu; sest iga fraktsionism, iga lõhenemine, iga intriigimõtlemine, iga distsiplineerimatus, iga teadlik kõrvalekaldu mine parteiliinist ohustab otseselt partei mõjuvõimu ja võimet ennast maksma panna - need on võidu saboteerimine!

Järgijate usalduse võitmine: Iga juhtiva seltsimehe kohustus on juhiülesande ülevõtmisel võita ja hoida oma alluvate parteikaaslaste usaldust! Ainult siis, kui tal see õnnestub, on ta vääriline olema ja jääma poliitiliseks juhiks või alamjuhiks. Partei peab hoolitsema selle eest, et seda põhimõtet ei unustataks kunagi, sest ainult usaldussuhe juhtkonna ja järgijate vahel tagab meie liikumise võitleva kogukonna hooga, hooga, entusiasmiga ja revolutsioonilise meelegilusega!

Ei ole isiklikke järgijaid: Iga juht peaks olema oma järgijatele eeskujuks. Seetõttu on liiga loomulik, kui seltsimehed on sellisest ülemusest vaimustuses, lähevad tema eest läbi tule, tunnevad temasse isiklikku kiindumust. Kõik see on normaalne ja seda ei saa kunagi vältida; vastupidi, see võib isegi aidata kaasa vastava üksuse võitlusvaimu ja tegutsemisvalmiduse ergutamisele. Juht ise ei tohi aga kunagi koguda oma alluvate seas isiklikke poolehoidjaid ja teadlikult edendada isiklikku kuuluvust. Pigem peaks ta oma seltsimehed alati pühendama erakonnale ja selle liinile: Lojaalsus peab alati ja ühemõtteliselt olema erakonnale ja individuaalsele juhile ainult niivõrd, kuivõrd ta tegutseb erakonna esindajana ja jääb ise erakonnale lojaalseks.

Vastutustunne: Juht seltsimees ei teeni oma isiklikke ambitsioone, vaid partei. Ta peab jääma teadlikuks sellest, et talle määrati tema vastutusala, sest partei oli veendunud, et ta on selleks parim mees. Sellest tuleneb tema vastutus partei ees, et ta lahendaks ülesande kogu oma jõuga ja saavutaks edu. Kui ta aga mõistab, et ta ei suuda seda ülesannet lahendada või et keegi teine oleks selleks sobivam, ei tohi ta eksliku uhkuse tõttu oma ametikohale jääda, vaid peab paluma, et ta vabastataks ametist. Ta ei tohi kunagi kiusata, rõhuda ega sõimata seltsimeest, kes on temast parem, ainult selleks, et säilitada oma ametikohta. Ta peab arendama nii tugevat vastutustunnet, et ta tunneb ainult ÜHE soovi: leida iga ülesande jaoks parim inimene ja panna ta õigele kohale - isegi kui ta peab selle käigus järele andma ja ennast ohverdama.

Seltsimeelsus: Poliitiline juht ja alamjuht ei muutu oma võimetele vastava ülesande täitmisel vaimustunud pooljumalateks, vaid on ja jäävad seltsimeesteks seltsimeeste seas. Seetõttu peab ka meie juhtivate seltsimeeste tööd ja võitlust iseloomustama seltsimeelsus järgijatega suhtlemisel: Iga seltsimees võetakse tõsiselt, teda toetatakse ja austatakse, kedagi ei käsutata mõttetult, ei kiusata ega alandata. Juhtimine tähendab usalduse võitmist, suutlikkust veenda ja mitte piirdumist oma autoriteedi nõudmisega.

Töö- ja ohvrimeelsus: Natsionaalsotsialistlik juhtiva seltsimehe puhul ei nõua ta teistelt midagi sellist, mida ta ise ei suuda ja mida ta ei ole näidanud: Kes nõuab ja ootab tavalistelt parteikaaslastelt omakasupüüdmatut tööd kogukonna heaks, kes kutsub partei poliitilisi sõdureid üles võitlema ja vajadusel surema partei ja meie püha idee eest absoluutse distsipliiniga ja täieliku valmisolekuga ohverdada oma elu, peab ise tõestama, et ta on ka ise valmis seda kõike tegema. Me ei tohi kunagi taluda suursuguseid tipus; natsionaalsotsialistlikku parteid peavad alati juhtima võitlejad!

Õiglus: juht peab olema õiglane ja tegema õiglust iga oma alluva suhtes. Oma ametikohustuste täitmisel ei tohi ta kedagi meelevaldselt eelistada ega ebasoodsasse olukorda seada. Pigem püüab ta võimaldada igal seltsimehel avastada ja täielikult realiseerida oma võimeid, et panna need täielikult partei teenistusse. Sel viisil kasvatab poliitiline juht natsionaalsotsialistlikke isiksusi parteiorganisatsiooni kõigil tasanditel.

Eneseteadlikkus ja eneseteostus: Isegi ja eriti juhtiva seltsimehe puhul jääb teadvusse, et natsionaalsotsialist ei lakka kunagi õppimast, et ta peab ennast pidevalt edasi arendama, kasutama ja arendama kõiki oma võimeid, et teenida parteid parimal võimalikul viisil. Juhtiv seltsimees ei tohi end kaotada edevuses, vaid peab pidevalt enda kallal tööd tegema. Ta peab suutma võtta vastu objektiivset kriitikat ja seda ära kasutada. Ta ei tohi kaasata jah-meest, vaid peab alati jääma avatuks oma tugevuste ja nõrkuste äratundmisele. Ainult nii saab ta küpseda tõeliseks juhiks.

Kujutlusvõime: Kujutlusvõime olemasolu on igasuguse juhtimistegevuse oluline eeldus; inimeste juhtimine ilma kujutlusvõimeta - st kujutlusvõime ja empaatiavõimeta - ei ole võimalik. Juhtiv seltsimees peaks, kaotamata kontakti tegelikkusega, säilitama võime unistada, armastuse inimeste vastu, võime soovida ja imestada, peaks säilitama maailma ja elu ilu, ei tohi kunagi muutuda hingetuks aparaadiks ja rutiinseks ametnikuks. Samuti ei tohi ta olla kangekaelseks, pimedaks ja piiratud fanaatikuks: Meie erakond ei vaja oma juhtkonda hüsteerikuid, vaid uhkeid, enesekindlaid ja vabu isiksusi, kellel on visioon, kujutlusvõime ja empaatia, armastus maailma ja inimeste vastu, mõistmine ja hea tahe.

Tahtejõud: juhtiva seltsimees on ja jääb oma ülesandega võrdseks ainult siis, kui tema tahtejõudu on spetsiaalselt tugevdatud ja edendanud. Meie juhilt Adolf Hitlerilt, sellelt tahte geeniuselt, oleme õppinud, et tahe sunnib kõike ja on lõppkokkuvõttes võitmatu. Ainult tahe kujundab maailma, niivõrd kui ta on kujundatav. Meie partei uhke kindlus võidus tuleneb juhtkonna vankumatust tahtest. Niikaua kui see tahe ei murdu, jätkub võitlus kuni võiduni. Iga seltsimees-juht kannab isiklikku vastutust selle eest, et partei tahteühendus jääks kõigutamatuks ja et see esindaks seega tõeliselt rahva tahteühenduse eesrindlikkust ja oleks seega meie rahva elutahte kehastus.

Neid kümme praktilist eliitteeningu põhimõtet tuleb järgida. Mitte natsionaalsotsialistlik usutunnistus, mida me peame enesestmõistetavaks, ja mitte targad ütlused ei tee juhti või alamjuhti, vaid mida rohkem ta on teinud need kümme eliidikoolituse käsku enda omaks, seda paremini sobib ta oma ülesande täitmiseks. Lisaks muidugi ka vanad käsud töö ja sõdurluse eetilistest põhimõtetest - juhiks olemine ei tähenda privileegide omamist ja võimu nautimist, vaid see tähendab: rohkem ohverdada, rohkem tööd teha, rohkem võidelda ja paremini teenida kui teised!

